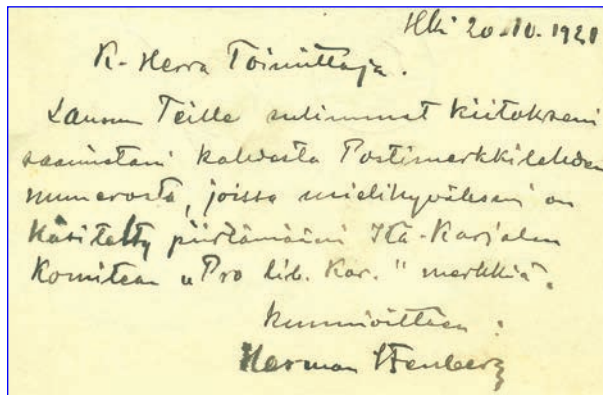

HÄMEENLINNAN POSTI KESTI 378 VUOTTA

TAVASTFORUM

FORSAN, HYVINKÄÄN, HÄMEENLINNAN, JANAKKALAN, RIIHIMÄEN, TOIJALAN JA VALKEAKOSKEN
POSTIMERKKIKERHOJEN TIEDOTUSLEHTI 1/2016, NRO 17

PRO LIBERANDA KARELIA -MERKKIEN TEKIJÄ LÖYTYI!

ESITTELYSSÄ RIIHIMÄEN
POSTIMERKKEILIJÄT

ILOISIA ENKELEITÄ

HÄMEENLINNASSA OLI 1700. KOKOUS JOULUKUUSSA

KERHOJEMME KERÄILIJÖITÄ:
ESKO TAPAILA

Kanta-Hämeen postimerkkikerhot

Hämeenlinnan Postimerkkikerho ry

Kokoukset ovat parittomien viikkojen tiistait, Luther-talolla, Lukiokatu 1, Hämeenlinna. Ovet avataan noin kello 16.30 vaihtoa ja kahvia varten. Huutokauppa-kohteiden kierrättäminen klo 17.30 alkaen. Varsinainen kokous alkaa klo 18:

Kevätkausi 2016 1.3., 15.3., 29.3., 12.4., 26.4., 10.5. ja 24.5.

Forssan Filatelistikerho ry

Kokoukset parittomien viikkojen keskiviikot Tölön liikekeskuksen kerhuhuoneella Lehmuskatu 1, Forssa, kello 18–21.

Kevätkausi 2016 2.3., 16.3., 30.3., 13.4., 27.4., 11.5. ja 25.5.

Kesäkokous 2.6. Kansalaisopiston mökki, Tammela

Hyvinkään Postimerkkikerho ry

Kokoukset parillisten viikkojen keskiviikot kello 18.30, ovet avataan kello 17.30 kahvin ja merkkien vaihdon ja myynnin merkeissä. Kerhoiltojen ohjelma löytyy kerhon Internet-sivuilta.

Paikka Kaupungintalon kellari vanhalla villatehtaalla Kankurinkatu 6, sisäänkäynti kaupungintalon portaiden oikealla puolella olevasta portaikosta.

Kevätkausi 2016 24.2., 9.3., 23.3., 6.4., 20.4., 4.5., 18.5. ja kevään päätös 1.6.

Janakkalan Postimerkkikerho ry

Kokoukset ovat parittomien viikkojen keskiviikot, ennen kokousta kahvi ja vaihto, Turengin työväentalo, Kauppakuja 16, ovet avataan noin kello 17.

Kevätkausi 2016 2.3., 16.3., 30.3., 13.4., 27.4., 11.5. ja 25.5.

Riihimäen Postimerkkeilijät ry

Kokoukset ovat parillisten viikkojen tiistait kello 18, kokous alkaa kello 18.30, kokouspaikka Riihimäen työväenyhdistyksen talossa, Hämeenkatu 48-50.

Kevätkausi 2016 23.2. (vuosikokous), 8.3., 22.3., 5.4., 19.4., 3.5., 17.5. ja 31.5.

Toijalan Postimerkkeilijät ry

Kevätkausi 2016 tammi-toukokuun ensimmäisenä arkimaanantaina kello 18.00 Senioritalon tuvassa osoitteessa Kirkkotori 6 Toijalan torin varrella.

Valkeakosken Filatelistit ry

Kokoukset ovat parillisten viikkojen torstait klo 18 alkaen. Paikka Ulvajankadun kerhomaja, Kerhomajankatu 1, Valkeakoski, jokaisessa kokouksessa esitelmä filatelistisesta aiheesta.

Kevätkausi 2016 25.2., 10.3., ei 24.3. (kiiristorstai), 7.4 ja 21.4. kevään päätöskokous.

Tavastforum-lehti postitetaan näiden kerhojen jäsenille jäsenetuna neljä kertaa vuodessa.

Posten Ålandin kevään 2016 postimerkkejä

Ahvenanman postimerkkivuosi käynnistyi 2.2., jolloin ilmestyi Rantalöytöjä-postimaksulipuke, purjealuksien käyttömerkkisarjassa Altai-priki Vårdöstä ja Pehr Brahe -parkki.

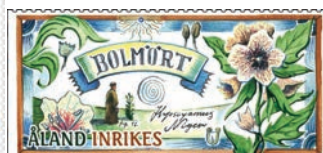
18.3. ilmestyy Pohjola-sarjan merkit pohjoismaisesta ruokakulttuurista.

Merkki kuvaa tyrnimarjajälkiruokaa.

350 vuotta sitten alkoivat noitavainot Ahvenanmaalla. Aiheesta ilmestyy 8.4. postimerkki.

Europa-merkki aiheenaan Think Green ilmestyy 9.5., samoin ilmestyy postimerkkivihko, jonka merkeissä

nähdään tunnettuja lääkekasveja: hullaali, sormustinkukka ja pietaryrtti.

Myyntitapahtumista ja vähän muustakin...

Viime syksyn mittaan pidetyistä myyntitapahtumista tulleet negatiivisävyiset viestit sekä tammikuinen tapaaminen Hämeenlinnassa Torpalla herättävät kysymyksiä. Keräilijöitä on ollut liikkeellä vähemmän kuin aiemmin ja kauppiat eivät ole olleet kaikilta osin tyytyväisiä tuloksiinsa.

Vaikuttaako keräilijöiden passiivisuuteen ja varovaisuuteen kansallinen taantumamme ja ilmapiirimme vai ovatko kansiot ja laatikot tutkittu ja nähty ja kevyiksi havaittu vai alkaako ikääntyminen näkyä jo tässäkin vai onko jotain muita syitä?

Yksi näkövinkki löytyy postimerkkiliikkeiden ja kerhojen nettihuutokauppojen suosiosta. Näyttää siltä, että tällä foorumilla tarjonta kasvaa kaiken aikaa. Tuntuma on selvästi myös se, että paras materiaali menee myytäväksi näihin huutokauppoihin. Tulosten mukaan huutajia on paljon ja myyntiprosentit ovat korkeita ja vain pieni osa kohteista myydään pohjahinnalla. Parikymmenprosenttinen huutorahakaan ei tunnu lannistavan ostajia sielläkään, missä se peritään.

Tammikuisesta Torpalla tavataan-tapahtumasta jätettiin tänä vuonna huutokauppa pois. Kun tieto tästä alkoi levitä, viesti monen taholta oli se, ettei Torpalle sitten tarvitse tulla. Se myös näkyi kävijämäärässä. Torpan jälkeen tuli runsaasti palautetta siitä, että huutokauppa pitää jossain muodossa palauttaa tapahtumaan. Tähän pyrimme tosissamme. Oma kysymyksensä on sitten se, miten koko tapahtuman käy.

Riihimäen radanvarsitapahtumassa tämän kuun lopulla on huutokauppa ja on mielenkiintoista nähdä, mitä se vaikuttaa väkimäärään.

Hämeenlinnan kerhossa on puolestaan kipuilu kerhoiltojen huutokaupan kanssa mm. siksi, että kohteiden määrä nousee koko ajan ja mietitty, mitä tehdään. Lähtökohta on kerhon hallituksella ollut kaiken aikaa se, että huutokauppa on asia, joka säilytetään nykyisessä muodossaan. Se on tärkeä kerholle, mutta ennen muuta suurimmalle osalle kävijöistä. Tästä eteenpäin kohteiden määrää on rajoitettu niin, että kukin myyjä saa tuoda iltaan vain kuusi kohdetta. Jos joku tuo useamman, meklari karsii ylimääräiset. Kyse on siitä, että huutokauppa pitää pystyä hoitamaan niin, ettei siitä tule mitään sadan metrin pikapyrähdyistä, jossa kukaan ei pysy mukana. Sen pitää palvella ja tukea parhaalla tavalla kerholaisia ja heidän keräilyään. Samalla yritetään hiljalleen nostaa huutokaupan kohteiden laatua.

Ponnistelkaamme tätä keräilijöiden vuotta harrastuksemme ja yhdessäolomme hyväksi!

Timo Lilja

Radanvarsitapahtuma – mukava filateliantäyteinen lauantaipäivä – Riihimäellä 27.2.2016 klo 12 alkaen.
Tilaisuus järjestetään Rity-talossa osoitteessa Hämeenkatu 48 Riihimäki.

TAVASTFORUM NUMERO 1/2016, VIIDES VUOSIKERTA. ILMESTYY 4 KERTAA VUODESSA
JULKAISIJAT: Hämeenlinnan Postimerkkikerho, Forssan Filatelistikerho, Hyvinkään Postimerkkikerho, Janakkalan Postimerkkikerho, Riihimäen Postimerkkeilijät, Toijalan Postimerkkeilijät ja Valkeakosken Filatelistit. Tavastforum-lehti postitetaan julkaisijakerhojen jäsenille jäsenetuna.

Toimituskunta

Timo Lilja timo.lilja@pp.inet.fi päätoimittaja
Heikki Heino, puh. 040 779 8416
Pauli Ihamäki, pauli.j.ihamaki@gmail.com
Tuomo Riekkinen, tuomo.riekkinen@pp.inet.fi
Reijo Myller, reijo.myller@suomi24.fi
Matti Parkkonen, matti.parkkonen@pp2.inet.fi
Lauri Poropudas, lauri.poropudas@pp.inet.fi
Jukka Kivistö, jukkaikivisto@gmail.com
Seppo Tossavainen, seppo.tossavainen@suomi24.fi
Asko Tyvelä, tyvela@kolumbus.fi

Aineistopäivät numero 2/2016 viimeistään 7.4., nro 3/2016 viimeistään 4.8. ja nro 4/2016 viimeistään 10.11.

Painopaikka Hämeenlinnan Offset-Kolmio Oy
Taitto Lauri Poropudas lauri.poropudas@pp.inet.fi
Osoitteenmuutokset: Varstatie 28, 13500 Hämeenlinna tai jukka.koljonen@kolumbus.fi

Toimituksella on oikeus toimittaa ja muuttaa kaikkea sille jätettyä aineistoa.

ISSN-L 2242-7759 ISSN 2242-7759

Ilmoitushinnat: takakansi 200 €; sisäkannet 1/1 sivu 160 €, ½ sivua 90 €; muut 1/1 sivu 120 €, ½ sivua 60 €

Kerhojemme keräilijöitä – Esko Tapaila

Turengin keskustassa on Tapaila, jossa on mm. Tapailantie ja -kuja sekä Tapailakoti. Esko on tuota samaa sukua, joka on joutunut luovuttamaan nimeään yleiseen käyttöön. Hän on syntynyt kuitenkin Janakkalan Jokimaalla suvun lähes ikiaikaisella tilalla, missä hän myös vietti nuoruutensa. Kun koulunkäynnissä tuli sodan alussa lukion vuoro, hän siirtyi Riihimäelle äidinäidin kortteeriin jatkamaan opintojaan.

Ylioppilaaksi tultuaan Eskolla ei ollut ihan selvää, miten jatkaisi. Askeleet kuitenkin johtivat Helsingin yliopistoon, jossa hän alkoi lukea valtiotieteitä. Ystävänsä yllyttämänä hän pyrki parin vuoden kuluttua vastaperustettuun Eläinlääketieteelliseen Korkeakouluun ja pääsi sinne. Kolmen vuoden opiskelun jälkeen oli kandidaatin tutkinto valmis ja edessä jälleen uusi elämänvaihe.

Tuohon aikaan ei Suomessa ollut vielä mahdollista pätevyitä eläinlääkäriksi. Lisensiaattivaihe piti suorittaa joko Ruotsissa tai Norjassa. Esko valitsi Ruotsin ja 1958 hän siirtyi opiskelemaan Tukholmaan. Edessä oli vielä usean vuoden uurastus.

Näiden vuosien aikana hän löysi myös Margarethansa ja heidän ensimmäinen kotinsa oli Sundbybergissä Tukholman lähellä.

Opiskelujen loppuvaiheen lomaaikojä he viettivät Suomessa ja Esko teki eläinlääkärin sijaisuuksia. Hän sai lisensiaattitutkintonsa valmiiksi 1962 ja edessä oli muutto Suomeen. Tammiukuussa seuraavana vuonna kuorma-auto toi muuttokuorman Puumalaan. Kaiken kuulemani perusteella he ovat viihtyneet savolaisten vesien äärellä erinomaisesti. Sitä ei estänyt edes se, että Esko omassa tehtävässään joutui olemaan lähtövalmiudessa ympäri vuorokauden viikon jokaisena päivänä sulan ja jään aikana. Tätä jatkui peräti 36 vuotta. Vuonna 1999 he sitten muuttivat Tervakoskelta paperiteh-

Pitkän tien keräilijänä kulkenut Esko Tapaila oli perustamassa Riihimäen Postimerkkeilijöitä 1948. Nykyisin hän kuuluu lisäksi Janakkalan ja Hämeenlinnan kerhoihin, Janakkalassa on kerhon pitkäaikainen puheenjohtaja.

taan vanhasta asuintalosta ostamaansa huoneistoon.

Kun eläkepäivät alkoivat, Esko alkoi taas käydä Riihimäen kerhossa ja pari vuotta myöhemmin Janakkalan kerhossa. Hämeenlinnan kerhoon hän liittyi 2007. Hän on siis kolmen kerhon jäsen ja siksi häntä voisi kutsua varsinaiseksi radanvarsifilatelistiksi. Kaiken lisäksi hän käy ahkerasti näiden kerhojen kokouksissa.

Me tunnemme Eskon myös Janakkalan Postimerkkikerhon pitkäaikaisena puheenjohtajana.

Keräilyä noin 80 vuotta

Eskonkin keräilyharrastus alkoi pikkupoikana, jolloin hän keräsi kaiken-

laista mahdollista. Jo kolmetoista-vuotiaana hänelle tuli myös Suomen Postimerkkilehti. Riihimäellä opiskellessaan hän oli mukana perustamassa Riihimäen Postimerkkeilijöitä vuonna 1948. Nimikirjoitus löytyy perustamispöytäkirjasta.

Vuodet Puumalassa eivät mahdollistaneet aktiivista keräilyä ja lähin kerhokin oli yli 70 kilometrin päässä Mikkelissä. Läpi vuosikymmenien hän kuitenkin keräsi materiaalia, joskus jopa vähän pesten ja järjestellen. Appiukkokin oli filatelisti ja hänen jäämistöstään Esko on saanut kartuttaa maakokoelmiaan.

Nuoruuden rajaton keräily on vähitellen jäsentynyt. Suomi ja Ruotsi

Ruotsi-kokoelma on varsin pitkälle kerätty ja varsin näyttävä.

Kun olimme päättämässä tapaamis-
tamme, Esko totesi puolihuolimatto-
masti ja mielestäni tosissaan, ettei
hän ole vielä lopettamassa keräily-
ään. Eihän hänellä ole ikääkään kuin
86 vuotta.

Timo Lilja

Yksi Esko Tapailan erikoiskokoelmista 'Mutamien kau-
punkien yksityisten paikallispostien julkaisemia merkkejä
ensipäivän kuorilla leimattuna v. 1945'

ovat ensimmäisiä ja sen lisäksi tule-
vat muut pohjoismaat. Aihekeräilyn
kohteina hänellä ovat mm. lääketie-
de, tuberkuloosi, malaria ja lepra.
Osasta on vaikeata löytää aineistoa
ja näin kokoelmien laajentaminen on
hankalaa.

Ruotsi-kokoelma on varsin pitkäl-
le kerätty ja silmiini varsin näyttävä.
Ruotsista Esko on eläkepäivinä
rakentanut myös joitakin omia pie-
nempiä kokoelmia. Tervakoskesta ja
Janakkalasta hänelle ovat alkaneet
muodostua kotiseutukokoelmat.

Esko on niitä filatelisteja, jotka
keräävät ja rakentavat kokoelmiaan
ihän omaksi ilokseen. Joitakin hänen
keräilynsä tuloksia on ollut esillä
myös kerhonäyttelyissä. Enempään
ei ole ollut tarvetta.

Hämeenlinna 13100 muistoa kunnioittaen

Katsot oheista kuvaa, se on arkkitehtien tekemä työmaan yleisnäkymä tulevasta. Tämä talo on Hämeenlinnan Postikonttorin mahtava uusi liiketila, joka valmistui vuonna 1953. Talon julkisivu on Palokunnankadun 13–15 varrella ja sen kylkiäisenä on kaksi asuntotornia Eteläkadun puolella. Yleisesti puhuttiin, että menään Postitaloon.

Tässä uudessa liiketilassa posti aloitti toimintansa syksyllä 1953. Postikonttorin johtajana toimi 16.10.1952 lähtien 5.6.1964 saakka Selim Sigurt Wilhelm Nordman. Hän oli syntynyt Porissa 27.8.1898 ja kuoli Helsingissä 4.8.1984.

Kyllä hänellä sitä johdettavaa riitikin suurissa tiloissa Hämeenlinnan entisten vaatimattomien tilojen jälkeen. Tässä pitkässä rakennuksessa sen länsipäässä oli lennätinlaitoksen tilat, keskiosassa, jossa olivat nuo suuret ikkunat oli varsinainen posti yleisöä varten. Oli monta virkailijain paikkaa, eikä erikoisemmin tarvinnut jonotella paitsi ihmisten palkkapäivinä. Tiskillähän toimi mm. postisäästöpankin palvelut.

Rakennuksen itäpäässä oli toimistotiloja. Yläkerrassa oli postin lajitteuosasto.

Alhaalla talon alla oli postiautojen tallit, postillahan oli melkoinen maantieverkosto postin kuljetukseen. Siellä postin toisessa kerroksessa länsipäässä oli huone, jossa me kerholaiset talkoilla liimattiin merkkejä tilausliikenteen mukaisesti ja sitä liimattavaa riittikin. Näin elettiin postissa.

Nordmanin jälkeen tuli postin johtajaksi Veikko Hallavo. Hallavo jäi eläkkeelle 30.4.1981 ja nyt tuli siten ensimmäisen kerran naishenkilö Hämeenlinnan postin johtajaksi. Hän oli Anna-Kaarina Ruusukallio.

Tultiin sitten vuoteen 1988. Se oli postin juhluvuosi – posti täytti 350 vuotta. Oli kaikenlaista juhlaa ja näyttelyä, mm. täällä Hämeenlinnassa. Hämeen Linnassa oli näyttelyitä

Arkkitehtien näkemys Hämeenlinnan Postikonttorin uudesta liiketilasta, matala osa. Se ja siihen liittyvät kaksi tornitaloa valmistuivat vuonna 1953.

Posti ennakoijoi jo 1988 satelliittiaikaa aavistamatta, että se söisi sen omaa liiketoimintaa.

ja sinne saapui myös Turusta ratsain varustettu postikuljetus vanhoja aikoja muistellen. Tänä juhluvuonna oli postin logo, jossa sanonta ”Sanansaattajista satelliittiaikaan” (logo ohessa). Se oli postin itsen antama tulevaisuuden kuvaus!

Postin tehtävä on kuljettaa posti eteenpäin vastaanottajalle sekä periä tehtävästä määrätty maksu myymälä postimerkkejä ja mitätöidä ne leimauksella. Tässä nyt tullaan siihen, mikä keräilijöitä tässä niin kiinnostaa. Hämeenlinna on kautta aikojen ollut siinä onnellisessa asemassa, että vuosisatojen ajan on meidän leimasto ollut ainutlaatuista ja erittäin monipuolista.

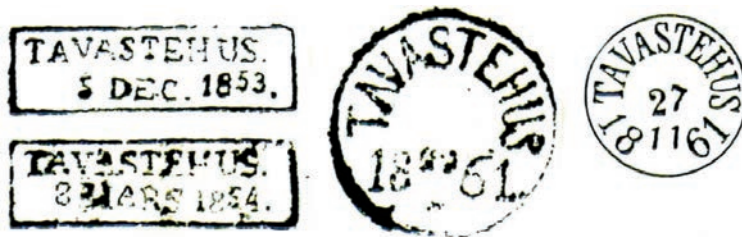
Hämeenlinnan postin leimasto on siis todella rikasta ja monipuolista. Ensinnäkin, vuodesta 1812 oli yksikielinen rivileima ja se oli venäjänkielinen.

ТАВАСТЕГУСЪ

Kunnes sitten 1847 siirryttiin ruotsinkieliseen laatikkoleimamalliin. Kieli johtui siitä, että ruotsi oli maan virallinen kieli vanhan Ruotsin vallan alaisuuden kaudelta, vaikka maa oli siirtynyt Venäjän alaisuuteen 1809.

Sitten tuli ensimmäinen pyöröleima Suomen leimastossa ja tietysti myös Hämeenlinnassa. Iso pyöröleima tuli käyttöön 1856. Vastaavasti sitten pieni yksikielinen pyöröleima vuodesta 1860 lähtien.

Nyt siirrymme uuden leimatyyppin pariin, ns. Finland-leimat vuodesta 1888 alkaen, ja niistä ensimmäisenä Hämeenlinnan ja Turun erikoisuus, pisterengasleima. Finland-leimat ovat niin kutsuttuja siltaleimoja. 1893 tulee käyttöön kolmikielinen pyöröleima.

Matala laatikkoleima ja ensimmäiset pyöröleimat.

Finland-leimoja ja kolmikielinen pyöröleima.

Kaunis kolmikielisen leiman leimaus merkiparin päällä ja KONTR.-leima, jossa suomi on ensimmäisenä kielenä.

Leimaerikoisuus, jossa päiväys on nurinkurisessa järjestyksessä, 1920-luvulla oli Hämeenlinnassa vielä kaksikielisiä leimoja, mutta pelkästään suomenkielisetäkin, oikealla moderni postileima.

Hämeenlinnan postimestarit

Syyskuun 6. päivänä 1638 vahvisti hallitus "Ordning och taxa för allom dem som vela skicka brev på posthuset att låta gå åt Finland, Ingermanland och Reffle" (järjestys ja taksa kaikille niille jotka haluavat jättää kirjeen postitaloon kuljetettavaksi Suomeen, Inkerinmaalle ja Rääveliiniin). Tässä asiakirjassa on mainittu myös Hämeenlinna. Mitään tietoja tätä edeltäneen ajan postimestareista

ei ole tavattu. Vakituinen postimestari asetettiin vuonna 1643.

Mathias Eskilsson (1697–1702). Eskilssonia kutsutaan 1691 posti- ja vahtimestariksi, – mahdollisesti linnanvartiosta.

Elias (Svahnberg) Svanberg (1702–1705), k. 1705, 34-vuotias, tullimies.

Casper Johan Dreijer (1706) kuoli 15.5.1706 36-vuotiaana, tullimies.

Elias (Nils) (Bjuur) Biur (1706–1711) k. 5.3.1711, 47 vuoden ikäisenä.

Oheisessa kontrollileimassa on erikoista se, että siinä suomenkieli on ensimmäisenä kielenä kun muissa kolmikielisissä on aina ruotsi ensimmäisenä. Kuvan punaisten kymmennisten kauniissa leimauksessa silmä lepää.

Alimmassa rivissä haluan esitellä pienen erikoisuuden ajan merkitsemisen osalta. Ajan ilmaisu: vuosi, kuukausi, päivämäärä ja lopuksi kellonaika – siis päinvastoin kuin normaalisti. Itsenäisyyden alkuaikana oli vielä käytössä joku kaksikielinen siltaleima, mutta itsenäisyyden aikana meidän ja leimatkin olivat yksikielisiä. Viimeinen leima on nykyaikaa.

Ajatukset siirtyvät auttamattomasti entisaikoihin. Muistatko, että takavuosina kaupungeissa posti kannettiin kahdesti päivässä arkena ja lauantaisin vain aamupäivällä. Nyt luukku kolahtaa kerran päivässä viitenä päivänä viikossa. Jos kolahtaa lainkaan? Kukin kipaiskoon hakemaan postinsa milloin minkin pellon pientareen laattikorivista tai parhaassa tapauksessa kerrostalon ala-aulasta. Vielä äsken

Johan (Bjuur) Biur (1711–1722) kuollut joko vuoden 1722 alussa tai 1721 lopussa, edeltäjän poika.

Johan (Hohleen) Holén (1722–1729) synt. Stora Skevdin pitäjässä Ruotsissa. Erotettiin joulukuussa 1729.

Johan Seigell (1729–1740) kuollut 6.6.1740

Johan Heltin (1740–1752) synt. 1696, k. 9.7.1766, hoitanut kaupungin vahtimestarin tointa ja ollut tulliaksii- ja muonakirjurina. >>>>>

postilaatikko tyhjennettiin tuon tuosta. Posti lähti pari kertaa päivässä kuutena päivänä viikossa. Nykyään ei postilaatikolle tarvitse vaivautua kuin kerran päivässä eikä viikonloppuna lainkaan. Jos et saa kirjettäsi postiin perjantaina iltapäivällä, se lähtee kolmen päivän kuluttua.

Kun posti on näin tehokkaasti onnistunut poistamaan palveluksensa, ovat varmaan postimaksutkin reippaasti alentuneet? Vähemmän saat, vähemmän maksat? Tehostuksen jalo aate pätee postiinkin: vähemmän tavaraa korkeammalla hinnalla. Ja siitä sitten pörssiin. Tehostus tarkoittaa aina huonoa palvelua. Kun ei ole työntekijöitä, niin ei ole palvelukaan.

Lopuksi laitan oheen leimaruletin, jota saa pyörittää ja etsiä oman postikonttorin numeron. Eihän tässä ole kaikkia 13100-numeroita, mutta onpahan näin aluksi.

Lasse Nortesus

Hämeenlinnan itsenäisen postin viimeisen päivän leima.

Hämeenlinnan postitoimistossa sen viimeisen tunnin aikana 5.2.2016 Kuvassa vas. Lasse Nortesus, joka on asunut samassa Postitalossa vapusta 1953, postilaiset Taina Kämäri, Leila Nuotio sekä Eino Prami ja Pentti Kaija, Lassen naapureita postitalosta.

Michael Jurwelin (1752–1787) synt. 1714, k. 10.3.1798, raatimies.

Johan Octavius Jurwelin (1787–1813) synt. 8.11.1761, postimestari 19.4.1787, postitarkastaja 16.2.1790.

Georg Hübner (9.9.1814–11.2.1827), posti-inspehtööri, nimineuvos.

Ernst Fredrtc Tihlman (14.8.1828–20.4.1841), posti-inspehtööri, kapteeni.

Carl von Goes (22.6.1841–22.3.1842), posti-inspehtööril, hovi-neuvos.

Christopher Tawast (10.5.1842–12.10.1852), posti-inspehtööri, hovi-neuvos.

J. F. Lundeqvist 25.1.1853–14.9.1853 (lähde Suomen postimestarit)

Reinhold Ferdinand Ekestubbe 22.11.1853–31.5.1870, posti-inspehtööri.

Johan Henrik Peron 28.9.1870–20.4.1878, postinhoitaja, ritari.

Gustaf Alexander Perander 26.6.1878–31.12.1886, synt. 1840.

Carl Gustaf Allén 10.5.1887–5.3.1903, synt. 1842, sotakamreeri.

Johan Oskar Sjöblom 16.7.1903–26.8.1926, synt. 24.2.1856 Piikkiössä, postimestari 1901.

Anto Yrjö Saarenheimo 30.12.1927–18.2.1932, Lahden konttorinhoitaja 18.2.1932–2.5.1935, Tampereen konttorinhoitaja 2.5.1935–30.5.1940. **Elias**

Valdemar Tasa 19.5.1932–23.2.1933, synt. 1883, kuoli 23.2.1933.

P. Loikkanen 20.6.1933–6.3.1934.

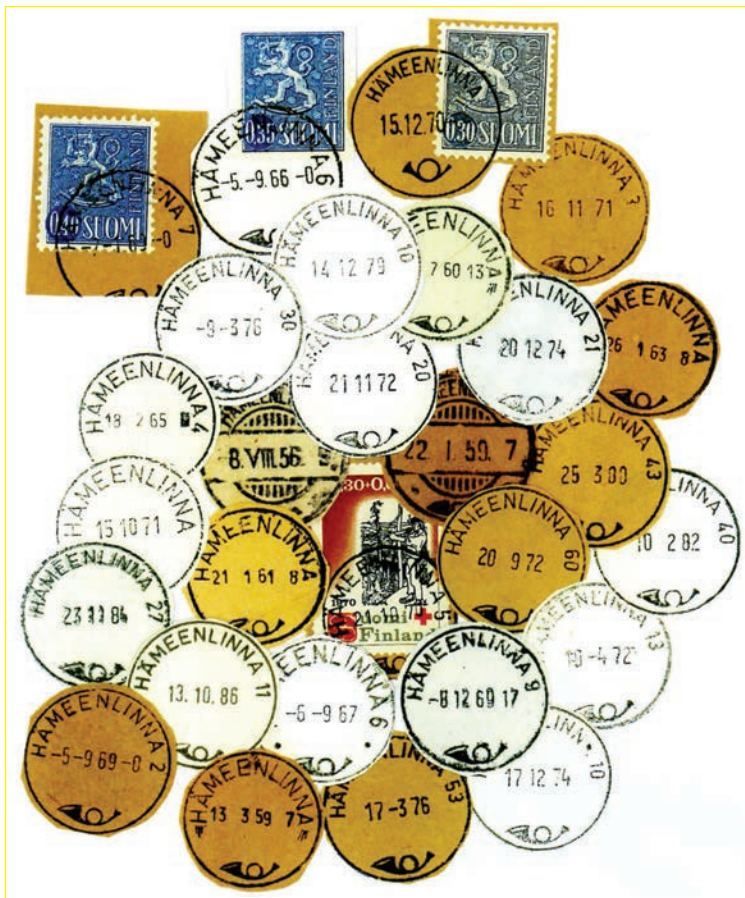
Kaarlo Juho Paavilainen 7.6.1934–22.12.1939, synt. 1881, kuoli 1939.

Yrjö Albert Hämäläinen 9.11.1942–5.6.1952, synt. 1887.

Selim Sigurd Wilhelm Nordman 16.10.1952–5.6.1964, synt. 1898, kuoli 1964.

Tämä luettelon koonnut **Veikko Hal-lavo** toimi postikonttorinpäällikkönä (virkanimike 1.3.1977) 1.8.1965–30.4.1981.

Anna-Kaarina Ruusukallio 1.10.1981 alkaen.

Nortesuon sikermä Hämeenlinna-leimoja, löydätkö omasi?

Vanha postitalo

Kuvan empireytyylinen kivirakennus toimi vuosina 1890–1953 Hämeenlinnan pääpostina.

Talo oli alun perin suunniteltu Hämeenlinnan yläalkeiskouluksi, ja se valmistui Läntisen Linnankadun (nykyisen Sibeliuksenkadun) varrelle vuonna 1846 intendentinkonttorin piirustusten mukaan. Koulun suunnittelutyö pohjautui E. B. Lohrmannin vuonna 1844 tekemiin yläalkeiskouluun suunnitelmiin.

Rakennuksen muuttamisen postitaloksi suunnitteli lääninarkkitehti Alfred Caween. Itse postikonttori oli talon eteläpäässä, pohjoispäässä oli konttorinjohtajan asunto. Postin lähdön jälkeen rakennus on ollut virastokäytössä. (Kuva ja teksti: Hämeenlinnan Lydia)

Esittelyvuorossa Riihimäen Postimerkkeilijät

Tammikuussa 1948 kokoontui 17 postimerkkeilijää Riihimäen Seurahuoneen kabinettiin perustamaan uutta yhdistystä. Näin sai alkunsa Riihimäen Postimerkkeilijät ry.

Kerhon perustajajäsenistä mukana on vielä Esko Tapaila, joka oli kerhoa perustettaessa nuori lukiolainen. Esko on edelleen mukana yhdistyksemme toiminnassa ja lisäksi hän on ollut vuosia Janakkalan kerhon puheenjohtaja.

Yhdistyksen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin majuri Mauno Metsola, joka kuitenkin paikakunnalta muuton takia ehti olla vain kolme kertaa kokouksissa. Huhtikuussa samana vuotena tehtävän otti vastaan ekspeditööri Ilmari Martikainen.

Postimerkkeilijöiden ensimmäiseksi sihteeriksi valittiin terveystieteen Inkari Varjoavaara, joka hoitikin tehtävää ansiokkaasti aina 1980-luvun alkuvuosiin saakka. Hän oli tietävästi ensimmäinen postimerkkikerhon johtavassa luottamustehtävässä toiminut nainen koko maassamme. Järjestötoiminnan keräilijänä hän oli aloittanut Äänislinnan Filatelisteissa sodan aikana.

Kerhoillansa ensimmäinen esitelmä käsitteli vuosien 1901 ja 1911 merkijulkaisuja. Esitelmä pidettiin huhtikuun kokouksessa perustamisvuotena.

Sisällöltään nykyisen kaltaiset toimintamuodot syntyivät jo ensimmäisissä kokouksissa. Arpajaiset ja huutokauppa ovat olleet kokousten ohjelmassa heti perustamiskokouksen jälkeen.

Ensimmäisenä toimintavuotena yhdistykseen liittyi 31 jäsentä, joista kuitenkin osa pysyi mukana vain vuoden tai pari. Jäsenmäärä oli pitkään parinkymmenen paikkeilla, mutta 1990-luvulla jäsenmäärä alkoi kasvaa voimakkaammin. Yhdistyksen 50-vuotisjuhlaan mennessä ylittyi 40:n jäsenen määrä. Seuraava kymmenluku yllettiin vuosituhaten

Kerhon kokous Herajoella 1952 Varjoavaaran kotona, vasemmalta: Martovuo, Kolu, Laaksonen, Varjoavaara, Martikainen, Mäkelä ja Karuvaara.

vaihteessa ja nykyisin kerhossa on vajaa 70 jäsentä.

Yhteistyö naapurikuntien kerhojen kanssa on tuonut toimintaan uusia ulottuvuuksia. Seitsemän kerhon yhteinen tiedotus- ja jäsenlehti Tavastforum perustettiin 2012, lehden teossa oli tuolloin mukana viisi kerhoa. Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Nuorisotoiminta käynnistyi 1964, mutta kuihtui pois 1990-luvun puolivälissä. 2000-luvulla yritettiin nuorisotoimintaa elvyttää, mutta sekin päättyi pian.

Oma logo

Uusi yhdistys tarvitsi myös oman logonsa, joka päätettiin toteuttaa kirjeensulkijamerkinä. Helmikuussa 1948 asetettu työryhmä toi seuraaviin kokouksiin ehdotuksia merkiksi, mutta aina oli joitakin tyytymättömiä jäseniä. Omin voimin sulkijaa ei kuitenkaan saatu aikaan.

Avuksi löytyi Helsingistä 22-vuotias taideopiskelija, joka opintojaan rahoittaakseen otti tehtäväksi kirjeensulkijan suunnittelun. Vuonna 1949 valmistunut Riihimäen Postimerkkeilijät ry:n kirjeensulkijamerkki on yksi

Kerhon logo, Timo Sarpanevan käsialaa.

myöhemmin maailmanmaineeseen nousseen Timo Sarpanevan varhaisimpia töitä.

Kokouspaikkakerros

Alkuaikoina kerho kokoontui Seurahuoneella, mutta jo ensimmäisen vuoden lopussa ravintola ilmoitti alkavansa perimään vuokraa, koska kerholaiset joivat niin vähän, etteivät tulot riittäneet kattamaan kuluja.

Seurahuoneelta siirryttiin Keitaaseen, joka oli vuoden ajan kokouksumispaikkana. Kansalaisopisto oli kokouspaikkana 1950-luvun alusta 1960-luvun alkuun. Kokouksiin osallistui yleensä 3–8 henkilöä, poikkeuksena kerhon kokous Kansalaisopistolla 14.12.1953, jolloin oli läsnä: Inkari

Kerhon osasto Erämessuilla 1998. ERÄ-FILA-98.

Eero Hellsten esittelee kokoelmia pääministeri Paavo Lipposelle, ERÄ-FILA-98.

Varjovaara, ei muita päiväkirjan mukaan.

1950-luvulla pidettiin jokunen ns. kutsukokous Herajoella, ilmeisesti jonkun kerhon jäsenen kotona,

muutamassa kokouksessa vieraita oli Hämeenlinnasta, Lahdesta ja Tervakoskelta.

Muutaman Keskusbaarissa pidetyn kokouksen jälkeen siirryttiin Riihi-

Soul 2009, alarivillä jotain kiinnostavaa, parempi tutkia istuallaan. tuumii Myller – matalat kehykset.

mäen Sanomien kerhuhuoneelle. Eri vaiheiden jälkeen siirryttiin taas takaisin Seurahuoneelle. Paloheimon tilausravintolan kautta siirryttiin C-market Vuorisen kokoustilaan ja lyhyen Seurahuoneen visiitin jälkeen löydettiin kerholle oma vuokratilat Paloheimonkadulta.

Syksystä 2015 alkaen kerhomme sai uuden kokoustilan Rity-talolta, Hämeenkatu 48–50 (kadun pohjoispää). Tilat ovat lähestulkoon katutasossa, mikä helpottaa huomattavasti liikuntarajoitteisten osallistumista kerhoiltoihin. Paloheimonkadun tilassa säilytämme kerhon kirjastoa ja pidämme siellä parittomien viikkojen maanantaisin vaihtopäivän alkaen klo 16. Tämä kokeilu aloitettiin helmikuussa 2016.

Näkyvää toimintaa

Ilmari Martikaisen puheenjohtajuus päättyi paikkakunnalta muuton takia 1954, jolloin Arvi Mäkelä otti tehtävän vastaan. Mäkelän jälkeen puheenjohtajuus siirtyi Erkki Kolulle, joka jatkoikin tehtävässä aina vuoden 1980 loppuun.

Kolun jälkeen tehtävän otti vastaan koulupojasta kerhon toiminnassa mukana ollut Esa Aaltonen. Hän on hoitanut tehtävää ansiokkaasti kolmeen otteeseen. Muut puheenjohtajat ovat olleet Eero Hellsten, Veikko Itkonen, Mika Aaltonen, Markku Koivuniemi ja Kari Lindholm.

1990-luvun lopulta alkaen on tehty yhteistyötä mm. paikallisen postin kanssa vuosittaisen Postimerkin päivän järjestelyssä.

Yhteistyö Erämessujen kanssa alkoi 1998, kun Riihimäen Postimerkkeilijät ry. järjesti messujen yhteyteen ERÄ-FILA näyttelyn, jossa esiteltiin metsästys-, kalastus- ja luontoaiheisia postimerkki- ja korttikokoelmia. Esillä näyttelyssä oli 49 kokoelmaa. Näyttelyyn kävi tutustumassa mm. pääministeri Paavo Lipponen. Yhteistyö Riihimäen Messujen kanssa jatkuu edelleen.

Riihimäen Postimerkkeilijät järjes-

tää vuosittain kaksi kertaa suuren suosion saavuttaneen Keräilytapahtuman.

Kaupungin kirjaston ja -museon kanssa on myös keräilynäyttelytoimintaa, ja keväällä 2015 järjestettiin Riihimäki Seuran 80-vuotisjuhlien yhteyteen Riihimäki-aiheinen yhteisnäyttely. Kokoelmissa esiteltiin Riihimäki postikortteja, -etikettejä, -julisteita ym.

Kerhon 65-vuotisjuhlanäyttely pidettiin vanhalla Käräjätalolla 31.11–1.12.2013, samassa yhteydessä oli myös keräilytapahtuma, lähikerhot Tampereelta myöten oli paikalla laatikkoineen.

Kokoelmia näyttelyssä oli 39. Kokoelmat arvioi Jarkko Leppänen, joka antoi palautteen osallistujille. Repertuaari käsitti kaiken mahdollisen mitä kerholaiset keräävät, postikortit ja -merkit, etiketit, kiiltokuvat, presidentit ym. Napanöyhtää ei näkynyt, sitä kerää vain orpo Argentiinalainen, 1980-luvulla oli Philatelia Fennicassa argentiinalaisen kaverin ilmoitus, halusi napanöyhdän vaihtokaverin. Tosi juttu.

Kerhon jäseniä on osallistunut useisiin kansallisiin ja kansainvälisiin näyttelyihin ja on tehty yhteismatkoja

Opintomatalla Soulessa Etelä-Koreassa 2009, Karuvaara ja Niininen tekevät löytöjä.

Kerhon 65-vuotisjuhlanäyttely, Jarkko Leppänen arvioi kokoelmia.

65-vuotisjuhlaillassa ravintola Graniitilla. Anneli, Seppo, Hannu, Markku selin, Ilkka ja Teppo.

mm. Pariisin ja Budapestin näyttelyihin. Opintomatkoja ovat eräät kerholaiset tehneet useisiin näyttelyihin Euroopassa ja muualla, kauimmaiset matkat on suuntautuneet Japaniin ja Etelä-Koreaan. Vuonna 2009 kävimme Maailmannäyttelyssä Soulissa.

Lähikerhojen kanssa yhteistyö on tiivistä, käymme lähikerhojen kokouksissa ja teemme yhteismatkoja näyttelyihin ja erilaisiin tapahtumiin. Aika moni lähikerhojen jäsenistä on kahden tai useamman lähikerhon jäsen, olemme ns. ristiinnaituja lähikerhoihin – hyvä näin.

Reijo Myller Kerhon uusi kokouspaikka Rity-talo, Hämeenkatu 48–50 (kadun pohjoispää).

Radanvarsitapahtuma Riihimäellä 27.2.

Tervetuloa viettämään 27.2.2016 klo 12 alkaen mukavaa Filateliantäyteistä lauantaipäivää Riihimäelle. Tilaisuus järjestetään Rity-talossa osoitteessa Hämeenkatu 48 Riihimäki.

Päivän alustava ohjelma:

12.00 Tilaisuuden avaus

12.15 Filatelistiliiton terveiset

12.30 Esitelmä 1. maailmansodan sensuuri, Reijo Tanner

14.00 Ruokailumahdollisuus Hintaa 10 € (Lihapullat ja perunat + lisäkkeet ja kahvi) Ruokailijoiden määrästä tarvitsemme tiedon etukäteen mielellään kerhoittain.

Ilmoittautumiset ruokailuun Heikki Virtaselle sähköpostitse: pikkuhessu82@gmail.com

15.00 Huutokauppa (noin 200 kohdetta).

Mikäli haluat tuoda omia ylimääräisiä kohteita huutokauppaan,

ota ennakkoon yhteys meklari Esa Aaltoseen puh: 040 774 8784, hänen kanssaan voit sopia yksityiskohdista.

Se on vaan turhaa odottaa liikaa!

Den klider in – Terveisiä Hangosta, Suomen Postin välittämänä! Ja Ruotsin vastaava, merkit leimoineen kelpaavat kokoelmaankin... TR

Hämeenlinnan Postimerkkikerhon 1700:nnen kerhokokouksen osanottajat 5.12.2016, kuvasta puuttuu vain kameran takana ollut Lauri Poropudas.

Hämeenlinnassa 1700. kokous ja muuta juhlaa

Hämeenlinnan Postimerkkikerhon 1700.s kokous järjestettiin 5.12.2016. Samalla vietettiin perinteistä joulujuhlaa. Paikalla oli 30 varsinaista jäsentä sekä kerholaisten puolisoita.

Juhlakokouksen yhteispotretti on viereisellä sivulla, poikittain, jotta se saatiin vähän isompana lehteen.

Oheisissa kuvissa nähdään vuosipäivän viettäjiä muistamisia. Asko Tyvelä täytti 70 vuotta 22.11. ja sai juhlan kunniaksi yhdistyksen viirin. Jorma Hakalan 70-vuotispäivä oli 25.11., häntä muistettiin säiliökirjalla.

Muita vuosijuhlien viettäjiä olivat ainakin Ahti Paavola, joka täytti 75 vuotta 5.11. – Ahti kutsuttiin kunniajäseneksi – ja 80 vuotta 9.1.2016 täyttänyt Seppo Saarinen, Seppo on ollut jo kerhomme kunniajäsen vuodesta 2011.

Kuvissa puheenjohtaja Timo Lilja onnittelee vuosipäivien viettäjiä Asko Tyvelä ja Jorma Hakala. Kuvat Reijo ja Asko.

NORDIA 2016 Jyväskylässä

Pohjoismainen postimerkinäyttely NORDIA 2016 järjestetään 8.-10.4.2016 Jyväskylän Paviljongissa Antiikki-, Hyvinvointi- ja Kädentaitomessujen yhteydessä (9.-10.4.)

Keski-Suomen Filatelistiseuran järjestämässä postimerkinäyttelyssä on esillä jopa 150 näyttelykokoelmaa, jotka kilpailevat omien näyttelyluokkiensa mitaleista. Näyttelyluokkia on moneen makuun, ja tapahtumassa pääset tutustumaan mielenkiintoisiin tarinoihin postimerkkien taustalla. Lisäksi Antiikki-, Hyvinvointi- ja Kädentaitomessut takaavat sen, että näkemistä on koko perheelle.

Voit varata lippusi tapahtumaan jo nyt! **Ennakkoon ostetut liput osallistuvat arvontaan**, missä palkintoina on mm. postituore Zeppelin-merkki ja mallin 1866 1 markan isohampainen leimattu, hyväkuntoinen merkki.

Ennakkolipun hinta on 8 €/henkilö ja se oikeuttaa osallistumisen kaikkiin näyttelyn yhteydessä oleviin oheistapahtumiin kaikkina aukiolopäivinä! Lippunsa ennakkoon ostaneiden kesken arvotaan postimerkkiaiheisia voittoja. Ovelta ostettuna lipun hinta on 10 €/henkilö.

Lisätietoja tapahtumasta löydät Nordia 2016:n nettisivuilta ja Facebookista. Varaa lippusi ennakkoon: matti.j.ranta@gmail.com

PRO LIBERANDA KARELIA -kirjeensulkija

Tavastforum-lehdessä 4/2014 sivulla 14 oli kirjoitus unohtuneesta kirjeensulkijamerkistä PRO LIBERANDA KARELIA. Valkeakosken Filatelistien syyskauden viimeisessä kokouksessa kerhomme jäsen Raino Halmevaara esitteli kolme postilähetystä, joilla tuo kyseinen merkki esiintyi. Lisäksi hänellä oli leike, leimattu merkki ja yhteensä yhdeksän leimaamatonta merkkiä eli yhteensä 14 merkkiä.

Nämä jakaantuivat seuraavasti: kuusi leimaamatonta merkkiä, joissa mukana Petsamo sekä leikelmä ja leimattu merkki myös Petsamo-merkeillä. Ilman Petsamoa olivat kaikki kolme postilähetyskellä olevaa ja kolme leimaamatonta merkkiä.

20.10.1921 Helsingissä päivätyn postikortin teksti oli todellinen löytö, sillä sen oli lähettänyt kyseisen kirjeensulkijamerkin suunnittelija Herman Stenberg. Kortin vastaanottaja oli Suomen Postimerkkilehden päätoimittaja Olla Teräsvuori. Kortin tekstin perusteella löytyi Suomen Postimerkkilehden artikkelit tuosta kirjeensulkijamerkistä. Kiitokset Hannu Elolle, joka kävi nuo artikkelit Postimuseosta etsimässä.

Lasse Nortesuon tekstissä mainitaan musta ja sininen kehys, mutta Reinon merkeissä kaikissa on sininen reunus. Internet-sivuilla on näitä merkkejä myynnissä jonkin verran, samoin museoiden sivustoilla on kuvia merkistä. Näissä eri lähteissä merkin ja reunuksen väri vaihtelee, mutta kyseessä on todennäköisesti eri kuvausmenetelmistä johtuva ero.

Pro Liberanda Karelia kirjeensulkija HELSINGFORS 22.XII.21, kirjeen takana OULU 16.4.21, samoin KANGASALA 12.12.21, ja New Yorkissa leimattuna.

Merkkejä ilman Petsamoa ja Petsamon kanssa.

Todettakoon vielä, ettei museoiden sivustoilla olevissa kuvissa ole mainintaa kirjeensulkijan tekijästä. Nyt meillä on joka tapauksessa taiteilijan omakätinen nimikirjoitus.

Heikki Heino
Valkeakosken Filatelistit pj

Kortti Olla Teräsvuorelle, jonka teksti paljastaa kirjeensulkijan tekijän.

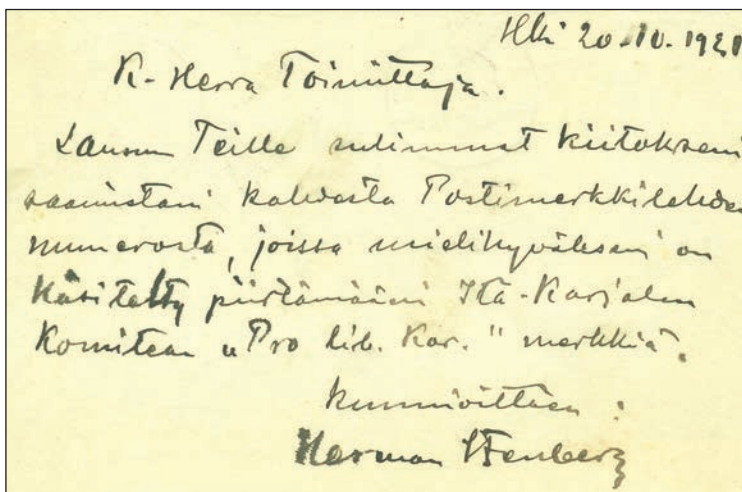

Kolmas variaatio Pro Karelia -kirjeensulkijasta?

Lehdessä 4/2015 oli Lasse Nortesuon mielenkiintoinen kirjoitus "Unohtunut kirjeensulkija". Hän oli havainnut, että kulkeneessa kohteessa oli Karjalan Kansalaisliiton julkaisema kirjeensulkija, joka erottui Museoviraston esittelemästä sulkijasta. Tuossa kirjoittajan löytämässä versiossa on lisätty Petsamo (Suomi-neidon käsi), joka puuttuu Museoviraston selvityksestä. Lopputuloksena oli päätelmä, että sulkijoista on siis ainakin kahta eri julkaisua: ensimmäinen vuonna 1920. Myös sulkijoiden hammasteissa on kahta kokoa 13x22 ja 14x24.

Lehtikirjoituksen innoittamana kaivoin esille oman keräilykappaleeni. Onneksi siinä on selvä postileima WAASA 19.VII.23. Julkaisun ajankohta on siis jotenkin rajattu. Se kolmas variaatio voidaan siis todeta sillä, että oheinen sulkija on hammastukseltaan omansa, eli 11?x11? ja ilman Petsamoa.

Tuli vielä esille yksi löytämäni kohde, joka tuo lisää variaatiota Karelia-sulkijaan. Oheinen käyttämätön

nelilö, jossa on taas uusi hammastus 11 3/4x11 3/4. Myös mielenkiintoinen huomio on, että tuo Petsamon käsi on jossain vaiheessa lisätty painokseen, sillä värieron huomaa hyvin suurennuskuvasta.

Matti Parkkonen

Nikke Pärmin pataljoona Musta nuoli

Yksi keräilykohteistani ovat sotiemme lentolehtiset, joilla taistelevat osapuolet kävivät myös ns. propagandasotaa. Lentolehtisiä heitettiin lentokoneista ja ammuttiin raketein vihollisen puolelle.

Televisiosta olemme nähneet muuttaman kerran sotaseikkailuelokuvan 'Likainen tusina'. Elokuvasa omapäin majuri (Lee Marvin) sai tehtäväkseen eliminoida saksalaisia upseereja, jotka lomailivat Ranskassa olevassa linnassa. Tuhoamiseen valittiin 12 kovan luokan rikollista, joille annettiin mahdollisuus vapautua vankilasta ja lähteä sotimaan ryhmän tähän erikoistehtävään.

Taistelevassa Suomessakin päädyttiin elokuussa 1941 vastaavanlaiseen rekrytointiin. Perustettiin Osasto Pärmi (Erillinen pataljoona 21), joka sai nimensä johtajansa jääkärimajuri Nikke Pärmin mukaan. Osasto Pärmi muodostettiin 29.8.1941 vankilasta rintamatehtäviin haluavista vangeista.

Eräs näistä vangeista oli myös Yrjö Leino, josta kerrottiin kiinnostavassa, juuri nähdyssä televisionäytelmässä Hertta Kuusisen puolisona. Sittenministeriksi noussut Leino pääsi avustajiansa auttamana pakenemaan Riihimäen vankilasta ja vältti näin joutumisen Pärmin joukkoihin.

Kun osasto lempinimeltään "Pärmin pirut" pääsi Porajärven rintamalle Itä-Karjalaan, pakeni siitä osa 16.–17.9.1941 Neuvostoliiton puolelle. Näistä vihollisen puolelle karanneista jotkut palasivat sotavankeudesta marraskuun 1944 ja huhtikuun 1945 välisenä aikana. Osa kuoli sotavankileirillä.

Kuka oli Nikke Pärmi?

Nikke Pärmi syntyi 1887 Alahärmässä. Koulunkäynti jäi kesken ja vasta 25-vuotiaana hän sai kansakoulutodistuksen. Viinapäässään oli hän 19-vuotiaana syyllistynyt puukolla tehtyyn tappoon, josta oli tuomiona kahden

Neuvostoliittolainen lentolehtinen osoitettuna Pärmin osaston sotilaille on päivätty 19/9 41. Lentolehtinen on painettu kaksi päivää Porajärven joukkopään jälkeen, joten vihollisen toiminta propagandasodassa on ollut varsin nopeaa ja tehokasta. Matti Parkkosen kokoelmat.

vuoden vankeusrangaistus. Syttyi ensimmäinen maailmansota ja Suomessa käynnistyi jääkäri liike. Nikke ja hänen veljensä päättivät ryhtyä jääkäreiksi. Merenkurkun yli hiihtämällä ja sitten junalla poikki Ruotsin saavuttiin Saksaan. Kotimaahan Nikke palasi vänrikkinä ja osallistui vapaussotaan, jonka jälkeen hän jäi vakinaiseen asepalvelukseen ja ylen-

nettiin luutnantiksi. Palvellessaan Hämeenlinnassa Nikke suoritti keskikoulun, jonka jälkeen hänet ylennettiin kapteeniksi ja nimitettiin Pohjanmaan Jääkäripataljoonan 3. komppanian vt. päälliköksi. Komppanian päällikkönä Nikke tuli tunnetuksi kovana preussilaisena kurinpitäjänä. Nikke Pärmi oli 54-vuotias majuri,

N
N
B
S

S
v
se
m
ai
ne
jo
tä
te
or
ta
h
h

vi
si
m

te
pe
m

Nikke Pärmi. Kuva Lehtikirjasta Nikke Pärmistä kirjoittanut Robert Brantberg.

Suomen postimerkeistä

Suomen kauneimmaksi merkiksi vuonna 2015 valittiin yleisäänestyksessä Talitintti-merkki. Siitä juontui mieleeni nykyisten merkkien kuva-aiheet ja niiden toteutus. Viimevuosina on ilmestynyt useitakin merkkejä, jotka aiheuttavat lähinnä kylmänväreitä. Ensimmäisenä on näyttelijöitä esittelevä vihko. Siinä eräissä merkissä on kuvattuna Ritva Valkama ja merkin taustalla on TYHJÄ katsomo. Miltähän Ritva Valkamasta on tuntunut kun hän on merkin nähnyt.

Toinen vihko on Sibeliuksen juhla-vihko. Sekä merkillä että vihkon kansissa on kuvattuna mm. nuottiviivasto, mutta ilman ainoatakaan nuottia.

Olettaisin, että merkkien suunnittelijat ja kuva-aiheiden hyväksyjät paneutuisivat merkkien sisältöön hie-man syvällisemmin.

Heikki Heino

kun hänet määrättiin Erillispataljoona 21:n komentajaksi. Tässä tehtävässä hän pärjäsi loistavasti. Pataljoonan miehistä tuli erinomaisia sotilaita, lukuun ottamatta poliittisia vankeja, joista monet karkasivat vihollisen puolelle ja eräät ryhtyivät jopa vihollisen desanteiksi.

Erillispataljoona 21 lakkautettiin toukokuussa 1942 ja sen komentaja sai uuden tehtävän Kemissä. Pärmi komennettiin koulutustehtäviin kurinpalautustehtäviin, Jalkaväen koulutuskeskus 16:een. Myöhemmin hän oli Kuopion suojeluskunnan palveluksessa ja sodan jälkeen töissä kiinteistöpäällikkönä Savo Oy:ssä. Nikke Pärmi kuoli 17.10.1957

Kokoelmaani kuuluva neuvosto-liittolainen lentolehtiseni osoitettuna

Pärmin osaston sotilaille on päivätty 19/9 41. Lentolehtinen on siis painettu heti kaksi päivää Porajärven joukkopaon jälkeen, joten vihollisen toiminta propagandasodassa on ollut varsin nopeaa ja tehokasta.

Painosmäärä lienee kuitenkin ollut pieni, kohdistuen vain määrättyyn kohderyhmään.

Matti Parkkonen

Lähde: Huoltoviesti 4/2011 Matti Höök.

Ahenanmaan postin leima Turun Keväälle.

Forssan Filatelistikerholle nettihuutokauppa!

Forssan Filatelistikerho avaa uuden nettihuutokauppansa ilmeisimmin 27.2., mutta viimeistään 1.3.

Huutokauppa avautuu osoitteessa www.huutokortti.com

Keräilytapahtuma Iisalmessa

Palataan vielä viime vuoden tapahtumiin. Lauantaina 21. marraskuuta pidettiin Iisalmen Olvihallilla itäsuomalaisten kerhojen postimerkkitapahtuma. Hyvinkään kerhossa oli pohdiskeltu silloin tällöin paikallisten myyntitapahtumien tilaa: ”Samat myyjät, samat ostajat, myyntitarvat eivät kierrä, tarttis tehreä jotakin”. No me tehtiin.

Tapahtuma ei ollut Hyvinkään kerhon tapahtumat-listalla, mutta päätimme vaimoni kanssa viettää viikonlopun matkailun merkeissä ja poiketa tapahtumassa. Pakkasimme auton täyteen kerhon myyntilaatikoita ja otin muutaman laatikollisen omia kohteita ja lähdimme perjantai-aamuna ajelemaan kohti Iisalmia. Keli oli hyvä ja liikenne vähäistä aina Kuopioon saakka. Vähän ennen savolaisten pääkaupunkia alkoi lumisade, joka jatkuikin sitten sunnuntaille asti. No tuo, lumisateen mukanaan tuoma, valoisuus oli vain positiivista etelän vesisateisiin verrattuna.

Ajelimme suoraan Olvihallille, tutustuimme paikkaan ja selvitimme lauantain järjestelyt. Pöytämaksua ei ollut ja pöytiä sai ottaa käyttöönsä niin paljon kuin tarvitsimme. Ajattelimme kolmen pitkän pöydän riittävän ja rakentelimme niistä ”vierailijoiden” sopukan. Saarisen Olli ”apupoikineen” (Seppo Karuvaara ja Reijo Myller) olivat järjestämässä pöytiään samalle alueelle.

Olvin museo on käymisen arvoisen miljöö, vanhahtavan tyylinen ja mallasohralta tuoksuva laitos täynnä panimoteollisuuden liittyvää aineistoa. Löytyipä sieltä myös pysyvä Postimerkkimuseokin! Nimittäin Iisalmen Postimerkkikerho on järjestänyt sinne pienen, mutta kuitenkin mielenkiintoisen osaston filatelian alueelta. Eipä taida muut Suomen kerhot pystyä vastaavaan?

Öitsimme paikallisessa S-hotellissa ja saavuimme aamukahdeksalta järjestelemään tavaroita pöydille. Päi-

Hyvinkään osasto. Parempi puoliskoni on järjestykseen tyytyväinen.

vän aikana ainoan ruuhkan aiheutti Tampereen Filatelistiseuran jäsenten ilmestyminen paikalle. 20 henkilön suuruinen ryhmä teki bussimatkan tilaisuuteen. Muutoin tilaisuus sujui ”asiakkaiden” osalta varsin verkkaisissa merkeissä.

Myyjiä oli vähän, kävijöitä oli vähän, mutta kuitenkin kävijöille ”ennen näkemättömät” myyntikohteemme tekivät erittäin hyvin kaupansa. Ilahduttavaa oli, että merkikohteet tekivät hyvin kaupansa. Samoin omat kohteeni menivät niin

hyvin kaupaksi, että majoitus- ja ruokakulut tulivat katetuiksi. Bensat menivätkin sitten lomailun piikkiin. Hyvinkään kerhon kotisivujen MerkkiTori kiinnosti ainakin muutamaa Kajaanilaista, jotka ottivat yhteyttä.

Tilaisuuden yhteydessä oli esitelmä ja pienimuotoinen huutokauppa.

Vietimme vielä seuraavan yön Iisalmessa ja ajelimme vasta sunnuntaina Hyvinkäälle. Ihan oli käymisen arvoisen reissu.

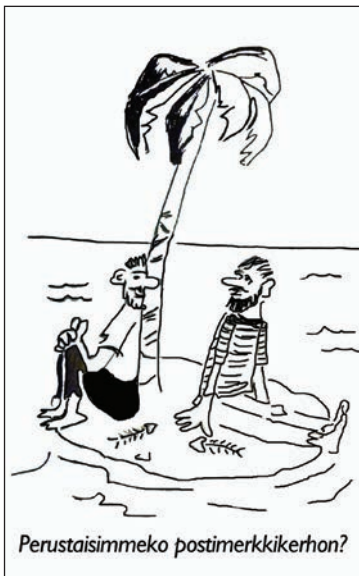
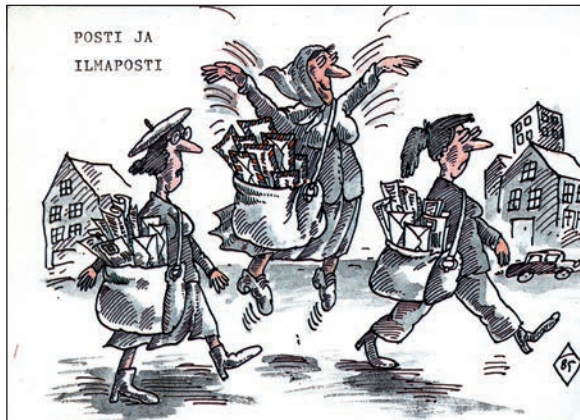
Tuomo Riekinen

Saarisen Olli mi kortteja ”metrikaupalla”.

Torpalla tavattiin

Torpalla tavattiin tammikuussa ja, kuten kuvista näkyy, väkeä oli koh- tuullisesta säästä huolimatta vähänlai- sesti. Tyytyväisimpiä päivään taisivat olla kahvion emännät ja salin puolel- ta Hyvinkään ja Riihimäen kerhojen miehet, joilla kauppa kävi hyvin. Kuvat Timo Lilja ja Reijo Myller.

Kerrottiin, että jordanialaiselle filatelistille Inrim Fariqille tarjottiin muutamia hyviä englantilaisia merkkejä kokoelmaansa. Nämä kiinnostivat häntä kovasti, mutta rahan puutteessa hän tarjosi vaimoaan Maraa maksuksi. Kaupasta sovittiin, mutta pian myyjä huomasi Maran kerosilmäiseksi ja teki asiasta ilmoituksen poliisille. Sikäläinen poliisi vaikutti siihen, että vaihtokauppa peruttiin. Tämä kaikki on totta vuodelta 1982 ja laillistakin – ainakin Jordaniassa. *Abophil 1982, sivu 447.*

Mannelan Kallen "voitto"

Ruotsi julkaisi 1974 postimerkin maan pohjoisimmasta maalaiskirjeenkantajareitistä KUMMAVUOPIO-KARESUANDO. Postimerkkiin liitetty pieni tarina: Postimerkissä kävelee postinkantaja Suomen puoleista rannaa myöten etelää kohden. Taustalla näkyy kaksi venettä. Keinovuopion ja Suomen välillä virtaa Könkämäeno ja siitä pääsi merkin ilmestymisen aikaan yli vain veneellä. Keinovuopiossa on syntynyt Kalle Mannela. Kalle asustaa tänään Ruotsin Karesuvannossa ja ansaitsee leipänsä saamelaisradiotoimittajana. Kotona Keinovuopiossa ollessaan Kalle rakensi veneen. Veneestä tuli huono, mutta pinnalla se silti pysyi ja veneen virkaa aikansa

hoiti toimien kulkuvälineenä Keinovuopion ja Suomen välillä. Veneelle ja Kallen veneenrakennustaidolle nauruskeltiin, mutta sitten pääsi Kalle niskanpäälle, ilmestyi postimerkki johon oli kuvattuna Kallen tekemä vene ja Kalle pääsi sanomaan: "Ei joka pojan

tekemää venettä postimerkkiin paineta". Se Kallen veneestä.

Markku Lehmuskallion tarina pohjoisesta kirjeenkantajareitistä julkaistiin SP-lehdessä s. 470–71 v. 1985.

Ennen enkelitkin puettiin värillisiin vaatteisiin

Enkeli (sanansaattaja) on Raamatussa ja Koranissa Jumalan tahdon ilmoittajana esiintyvä taivaallinen henkiolento. Enkelit kuuluvat juutalaisuuteen, kristinuskoon ja islamiin. Enkelit toimivat joko Jumalan sanansaattajana, taivaallisena hoviväkenä tai sotajoukkona.

Kristillisen taiteen enkeli juontuu juutalaisesta perimätiedosta. Varhaiskristilliset enkelit olivat nuoria mieshahmoja. 400-luvulla ne saivat selkäänsä siivet esikuvanaan antiikin jumalolennot, kuten Nike.

Keskiajalla enkelistä tuli Länsi-Euroopassa ja Bysantissa pyhimyksiin verrattava kuva-aihe. Renessanssi synnytti tyttöenkelit. Lapsienkeleiden esikuvana olivat hellenistisen ajan

erootit eli siivekkäät lapsihahmot.

Vatikaani omistaa paljon uskonnollista taidetta, kuten on nähty useissa postimerkkijulkaisuissa. Sen palatsissa on noin tuhat huonetta, joista osa on museona sisältäen huomattavan antiikin veistotaiteen kokoelman ja hyvän kokoelman keskiajan ja renessanssin italialaista maalaustaidetta.

Kuvataiteen perinteen mukaan valoa hohtavat siivekkäät, vaaleat, pitkähiuksiset nais- tai lapsihahmot ovat enkeleitä. Miesenkeleihin ei uudemmassa taiteessa usein törmää. Aluksi länsimaissa enkelit kuvattiin kristillisen kirkon käsityksen mukaan pitkään kauniina ja siivettöminä nuorukaisina.

Vanhassa kirkkotäiteessä oli vakiintuneet tavat kuvata eri enkelilajeja,

Vatikaanin joulumerkissä 2015 kuvataan 1400-luvun lopun tuntemattoman taiteilijan miniatyyriä Jeesuksen syntymästä. Sen osakuvasta on otettu postimerkkivihkon kanteen enkelien ryhmä, jonka enkelit ovat pukeutuneet värillisiin vaatteisiin.

joita 500-luvulla kehitetyn enkelihierarkian mukaan on yhdeksän. Meille tutuimmat suojelusenkelit ovat arvojärjestyksessä alinta kastia.

Raamatussa ei puhuta ihmishahmoisten enkeleiden siivistä. Meidän enkelimme ovat ulkonäöltään sukua muille henkiolennoille, kuten keijukaisille, muinaisille itämaisille jumalolennoille ja antiikin Kreikan jumalille.

Tulevia tapahtumia

HELMIKUU 2016

HÄMEENLINNA: Antiikki-, taide- ja keräilymessut 20.2.-21.2.2016, Elenia Areena, Härkätie 17.
RIIHIMÄKI: Radanvarsitapahtuma la 27.2. klo 12.00 alkaen Rity-talo Hämeenkatu 48.

MAALISKUU 2016

JÄRVENPÄÄ: Harjula-tapahtuma su 6.3. Verkkotie 12.
LEMPÄÄLÄ: Ideaparkin keräilytapahtuma la 12.3. klo 9-16.
RIIHIMÄKI: Keräilytapahtuma su 13.3. klo 10–15 Kerhotalo, Torikatu 3. Vapaa pääsy!
Pöytävaraukset Reijo Myller 0407217709, reijo.myller@suomi24.fi.
FORSSA: Keräilytapahtuma pääsiäislauantaina 26.3.2016 klo 9–15 Järjestöjentalo, Kuhalankatu 17.

HUHTIKUU 2016

JYVÄSKYLÄ: 8.–10.4.2016, NORDIA 2016.

KESÄKUUN 2016

FORSSA: Kesäkokous 2.6. Kansalaisopiston mökki, Tammela

SYYSKUU 2016

HÄMEENLINNA: Postikorttiparatiisi la 10.9. klo 10-16 Verkatehdas

LOKAKUU 2016

JÄRVENPÄÄ: Kerhonäyttely JF 55 v Harjulassa 8.-9.10

TOUKOKUU 2016

TAMPERE: Eurooppalainen FINLANDIA 2017, 24.–28.5.2017, Tampere-talo

Jääkärit marssivat Postimuseoon

Postimuseossa jatkuu 28.2. asti Riitta Ikosen **Mail Art – Art Mail -näyttely**. Vuoden 2016 kohokohta Postimuseossa on **'Salaista jääkäripostia' -näyttely** ja Jääkärit Saksan tiellä -kirja. 'Salaista jääkäripostia' -näyttely ja 'Jääkärit Saksan tiellä' -kirja valottavat jääkärihistoriaa uudesta näkökulmasta, kirjeiden ja päiväkirjojen avulla. Tutkija, filmi. Tuomas Hoppu on tehnyt valtavan työn kartoittaessaan ja tutkiessaan aineistoa. Nuorten sotilaiden tunnot – toivo, pettymys, ilo, epävarmuus, huoli, koti-ikävä ja nälkä – avautuvat kirjeissä.

Lähes 1900 suomalaista sai Saksassa sotilaskoulutusta vuosina 1915–1918. Kirjasta välittyy aikaalaistunneita joukon mielialoista koulutuksessa, rintamalla ja vapaa-aikana. Näyttely nostaa esiin elämyksellisellä tavalla lähdön syitä, leirielämää, rintamalla oloa sekä kertoo salaisesta kirjeenvaihdosta jääkärien ja läheisten välillä. Esillä on myös harvinaista esineistöä yksityiskokoelmista. **Näyttely on esillä 18.3.2016–19.3.2017.**

Kirja 'Jääkärit Saksan tiellä – Jääkärien tarina kirjeiden ja päiväkirjojen valossa' julkaistaan Pohjanmaan museossa Vaasassa (Museokatu 3) 25.2.2016. Tilaisuudessa professori Kari Hokkanen kertoo aiheesta 'Jääkärit ennen ja jälkeen Vaasan paraatin'. Sen jälkeen Tuomas Hoppu esittelee kirjan. Luennolle on vapaa pääsy.

Pahkasika-näyttely

Postimuseon ja mediamuseo Rupriikin yhteinen legendaarisesta huumorilehdestä kertova näyttely 'Pahkasika – kymmenen kirjainta joihin voit luottaa' on esillä 19.2.–29.5.2016. Näyttelyssä on esillä sarjakuvia, jotka ovat olleet lehden keskeistä sisältöä, sekä esineistöä yksityisistä kokoelmista. Näyttely on museokeskus Vapriikin galleriatilassa.

Pahkasikaa julkaistiin vuosina 1975–2000 yhteensä 77 numeroa. Pahkasian huumori vaihteli älykkästä hölmöön, ironisesta parodiasta sarkastiseen satiiriin, pitkistä tekstiartikkeleista sarjakuviin, avantgardistisista kollaaseista irtovitseihin. 1980 lehdelle löytyi oikea kustantaja, tamperelainen Fanzine Oy. Levikki räjähti, kun lehti päätyi kioski-myyntiin. Lehti ilmestyi neljästi vuodessa vuonna 1983. Suurimmillaan levikki oli yli 30 000 kappaletta.

1990-luvulla lehden uutuudenviehätys alkoi kadota, levikki tasaantui ja lähti hitaaseen laskuun. Syksyllä 2000 Pahkasika oli tullut säännöllisen ilmestymisensä päähän.

Päätoimittaja Markku Paretskoin tärkeimpiin avustajiin kuuluivat Pauli Heikkilä, Ari ja Vesa Koskela, Heikki-Pekka Miettinen ja Juha Ruusuvoori. Mukana pyörivät myös mm. Asko Alanen, Simo Frangén ja Pasi Heikura, Pertti Jarla, kaikkiaan 237 avustajaa. Pahkasika-askartelua on tarjolla 4.3. kello 15–17.

Itella Green

HÄVYTTÖMÄN YLELLINEN

2016
VUODEN AUTO SUOMESSA
AULI RY

UUSI ASTRA alkaen
21 581 €

Tuntuvia tarjouksia voittajalta!

Uusi Astra on saanut Vuoden Auto Suomessa 2016 -arvonimen. Eikä ihme, sillä uusi Astra vie ominaisuuksiensa ja premium-luokan varusteiden ansiosta ajonautinnon täysin uudelle tasolle. Tervetuloa koeajamaan ja hyödyntämään ajankohtaiset huimat edut Opel-näyttelyssä tänä viikonloppuna. [Lue lisää Opel.fi](http://Opel.fi)

Uusi Astra.
Haastaa käsityksesi
premium-luokasta.

Uusi Astra yhdistetty polttoaineen kulutus 3,4–5,5 l/100 km, CO₂-päästöt 90–128 g/km. Astra Enjoy 1.0 Turbo ecoFLEX S/S M5 (105 hv) kokonais-hinta alk. 21 580,74 € (autoveroton hinta 17 980 €, autovero CO₂-päästöllä 99 g/km 3 000,74 €, toimituskulut 600 €). Kuvan auto erikoisvarustein.

LänsiAuto Hämeenlinna | Uhrikivenkatu 18 |
010 525 2320 | ma - pe 9–18, la 10–15 | www.lansiauto.fi

LänsiAuto